02.1

Broj:S1 3 U 034476 20 U
Sarajevo, 13.10.2020. godine

19-10-2020
US-02-13-1-7-3/20

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja "Lala i Laćo" d.o.o. Bijeljina, ulica 1.maja broj 14, zastupan po punomoćniku Grozdi Đukić advokatu iz Bijeljine, ulica 1 maja broj 3., protiv rješenja broj JN2-02-07-1-2749-8/19 od 05.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Baja Luka, ulica Jovana Dučića broj 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.10.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

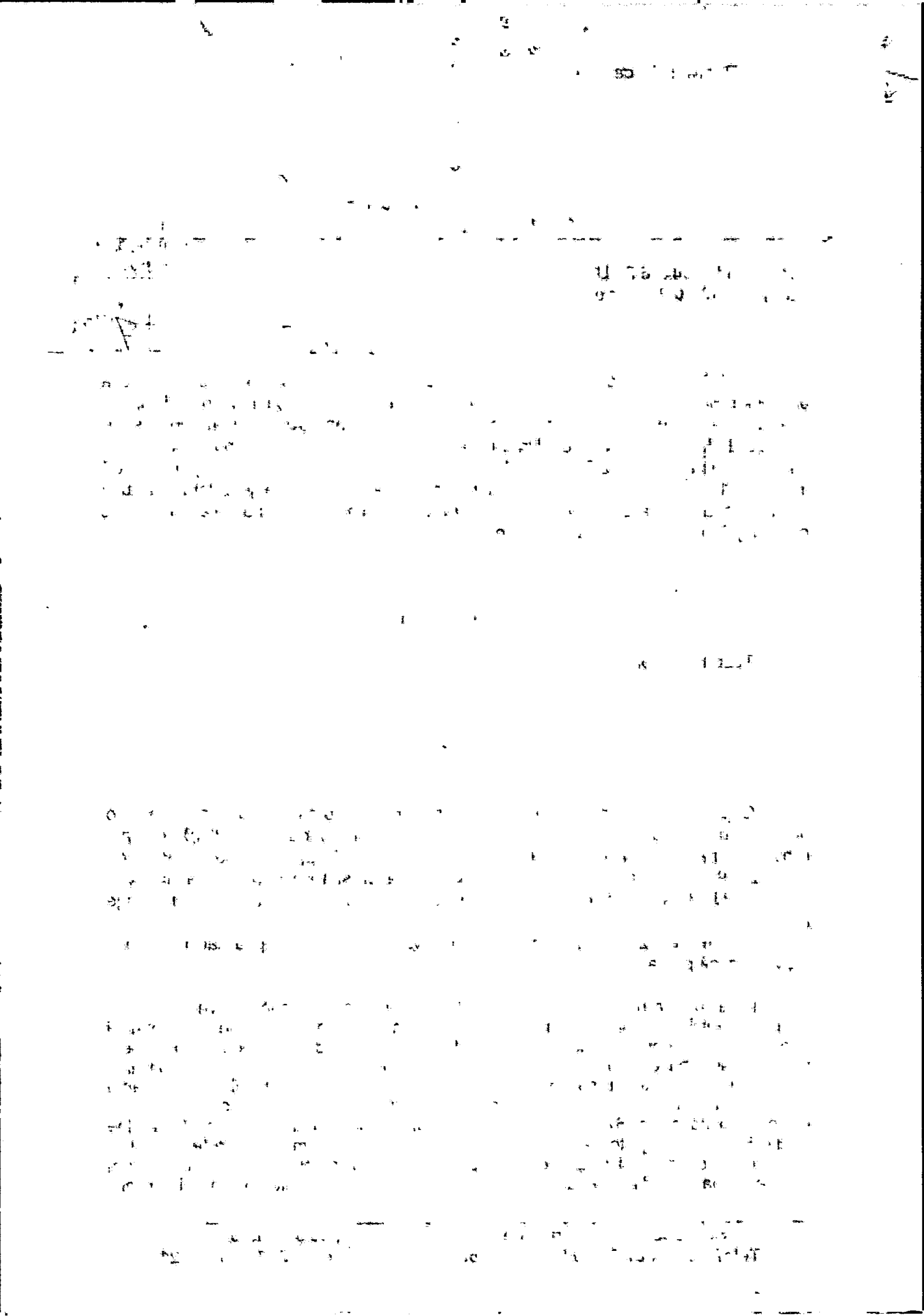
Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, br.—(bez navedenog broja) od 30.10.2019. godine, izjavljena na Odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, br.05-404-338/19 od 24.10.2019. godine, ugovornog organa, Republika Srpska Kazneno popravni zavod Bijeljina PJ. 3 maj Bijeljina, u postupku javne nabavke "sredstva za održavanje higijene".

Odbijen je i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka kao i troškova pravnog zastupanja.

Protiv osporenog rješenja tužitelj je blagovremeno pokrenuo upravni spor zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi ukazuje da se njegov prvi žalbeni navod odnosi na činjenicu da izabrani ponudač „Jovanović komerc" d.o.o. Bijeljina nije postupio u skladu sa uslovima iz član 47. Zakona o javnim nabavkama nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj: 39/04- u daljem tekstu ZJN), jer potvrda koju je dostavio na strani 57. svoje ponude se vidi da nije izdata od strane Centralne banke BiH, a kako je to traženo tenderskom dokumentacijom (u dalje tekstu : TD) niti je ista potpisan od strane ovlaštenog službenog lica, niti je ovjerena pečatom Centralne banke BiH. Potvrda ima dva lista i te da način zakonom propisan, nije

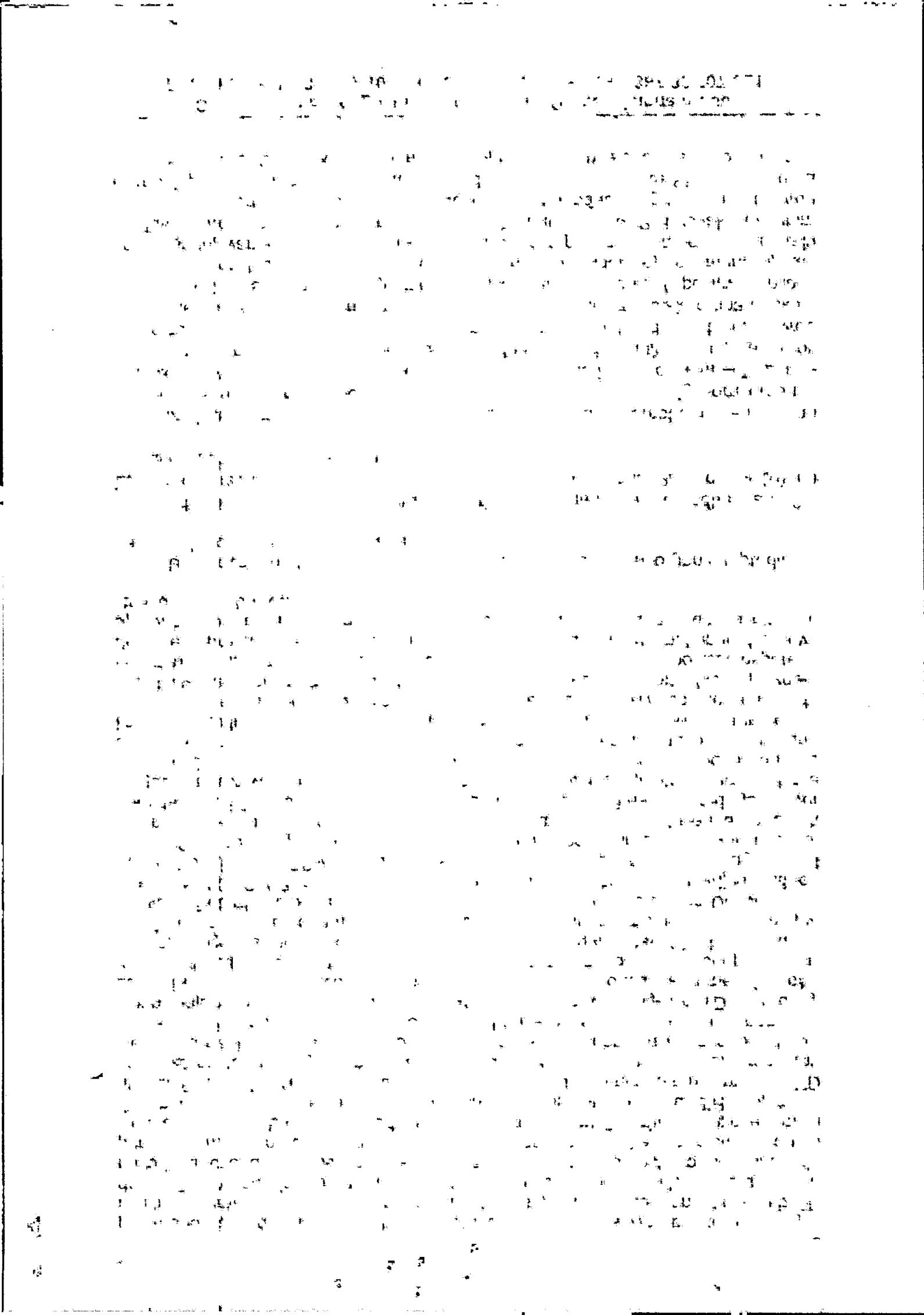

potvrđeno da ta dva lista predstavljaju cjelinu. Pečatom poslovne banke ovjeren je prvi list potvrde, dok drugi list nije ovjeren, što je suprotno navedenom zahtjevu iz TD da: ".. Dostavljeni dokazi moraju biti u originalu ili ovjereno kopiji.". Stoga u vezi sa navodima tuženog iz osporenog rješenja da je ugovorni organ ostavio mogućnost da ponuđači mogu predati potvrdu koji izdaju poslovne banke na memorandumu Centralne banke BiH, a u skladu sa članom 12a. stav 2. Odluke o izmjenama i dopunama odluke o jedinstvenom računu poslovnih subjekata u BiH („Službeni glasnik BiH" broj 88/18) smatra da nisu osnovani, jer ugovorni organ nije naveo u TD da su za njega prihvatljive i potvrde koje izdaju i poslovne banke na memorandumu Centralne banke BiH, u skladu sa članom 12a. stav 2. naprijed navedene Odluke. Dakle TD je tražena potvrda Centraline banke BiH, kao dokaz da ponuđači ispunjavaju uslov iz člana 47. ZJN BiH i da se tu završava zahtjev iz TD. Kao drugi žalbeni navod tužitelj ističe da ponuda drugoplasiranog ponuđača, firme „Keckom" .o.o. Banja Luka gdje je tužitelj TD traži da se dostavi potvrda o uspješnoj realizaciji ugovora, nije u skladu sa odredbama sadržanim u članu 48. stav (3) ZJN, jer ista ne sadrži navode o urednom izvršenju ugovora, kao ni vrijeme i mjesto izvršenją ugovora. Potvrdu koju je dostavio taj ponuđač sadrži navode da je po Ugovoru broj 11-03-26-1980-36/17 od 28.11.2017.godine realizovao nabavku u vrijednosti od 202.791.51 KM sa PDV-om, u 100% iznosu, ali se ne vidi da li je ugovor od 28.11.2017. godine počeo sa realizacijom u 2017. godini, ili je realizovan u 2018. godini, niti se vidi da li je isti uredno izvršen. Stoga obrazloženje tuženog da je ista potvrda dostavljena u skladu sa uslovima iz TD i da je u istoj navedeno da je ugovor uspješno realizovan tužitelj smatra neosnovanim. Ovo iz razloga što iz same potvrde je jasno da se Ministarstvo nije izjasnilo o uspješnosti realizacije, odnosno da li je ugovor realizovan u skladu sa svim postavljenim zahtjevima. Isto tako je paušalan i krajnje neozbiljan stav tuženog po pitanju vremena izvršenja ugovora i tumačenja tuženog da je „vrijeme realizacije ugovora minimalno 28.11.2017. godine, (dan kada je potpisan ugovor) pa do momenta, maksimalno 28.04.2018. godine (kada je izdata potvrda)".Stoga tužitelj predlaže da Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje uz naknadu troškova upravnog spora, i to na ime sastava tužbe po punomoćniku iz reda advokata u iznosu od 750,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi i zainteresovano lice ugovorni organ su predložili, da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

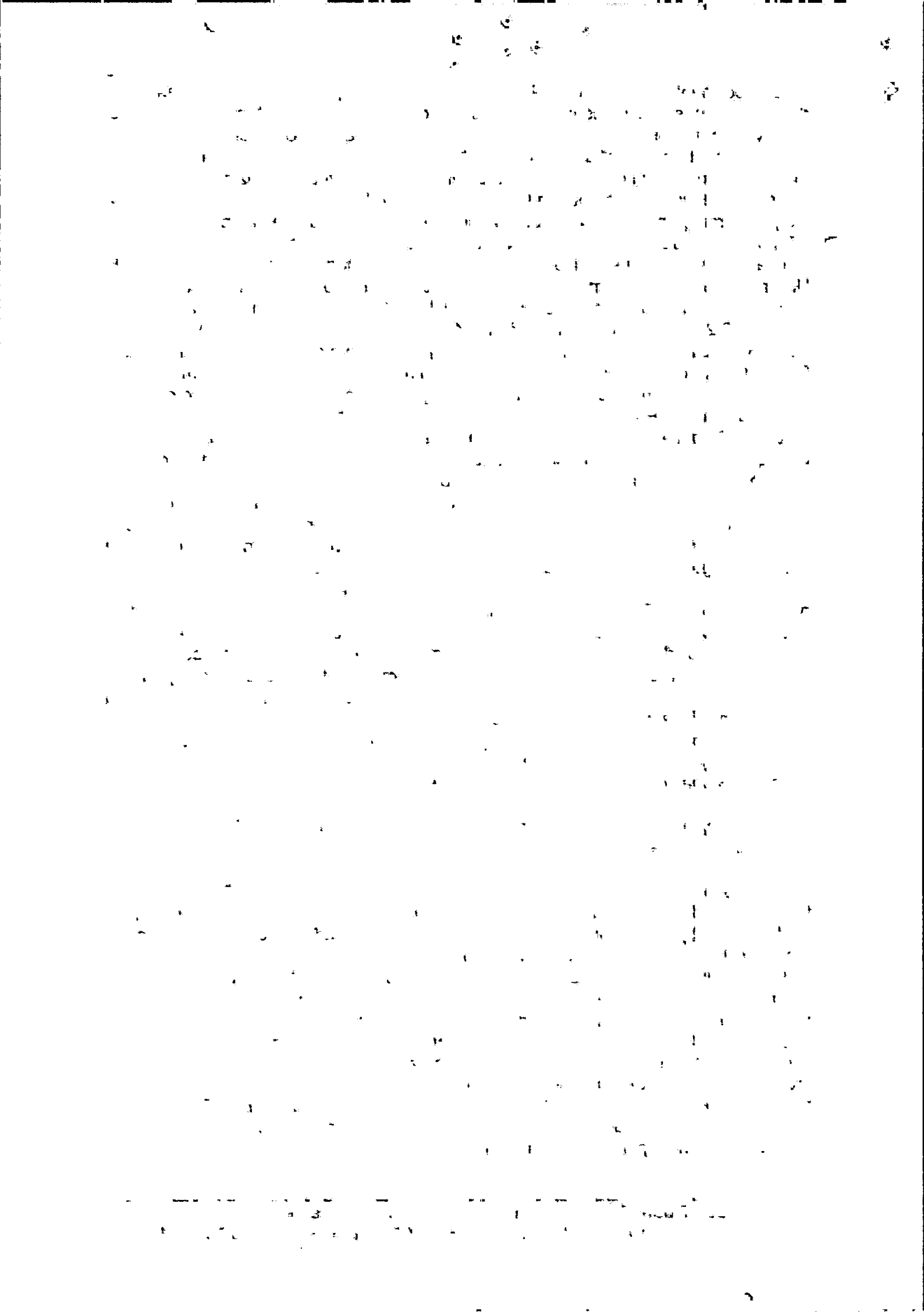
Iz obrazloženju osporenog rješenja proizilazila da tuženi smatra, da je ispravan stav ugovornog organa koji je u svom izjašnjenju potvrdio rekavši: „Ugovorni organ je u tački 12.2. stav 5. tenderske dokumentacije u skladu sa članom 47. ZJN - ekonomska i finansijska sposobnost, postavio da su ponuđači dužni ispunjavati uslov u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti između ostalog da dostave: potvrdu Centralne banke BiH o otvorenim aktivnim računima kopiju izvještaja o finansijskom položaju (bilans stanja) i izvještaj o uspješnosti poslovanja (pozitivan bilans uspjeha) za poslednje dvije godine. Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji kao dokaz ispunjavanja uslova iz člana 47. ZJN nije tačno precizirao da ponuđači moraju predati potvrdu koju isključivo treba da izda Centralna banka BiH. Ovako traženim dokazom ugovorni organ je ostavio mogućnost da ponuđači mogu predati i potvrdu koju izdaju i poslovne banke na memorandumu Centralne banke BiH, u skladu sa članom 12a. stav 2. Odluke o izmjenama i dopunama odluke o jedinstvenom registru

računa poslovnih subjekata u BiH. Također, na samoj potvrdi Centralne banke, u donjem dijelu stranice piše: „Odricanje od odgovornosti: -„za tačnost i ažurnost dostavljenih podataka odgovorne su komercijalne banke. Uz Centralnu banku i komercijalne banke mogu davati izvještaje iz Jedinstvenog registra računa, koji moraju biti propisani i ovjereni od strane ovlaštenog lica izdavaoca izvještaja". Dakle, nije sporno da je tražena potvrda Centralne Banke BiH kao dokaz za ovaj uslov TD-a što je izabrani ponuđač i dostavio, a što je tuženi i utvrdio, da se ista nalazi na strani 57. ponude, te da je ista ovjerena pečatom i potpisom poslovne banke. To govori da je ovako postavljeni uslov ispunjen od strane izabranog ponuđača, a obzirom da UniCredit banka kao komercijalna banka nije izdala neovlašteno traženu potvrdu; onda se može reći da je ovaj dokumenta validan. Nadalje u pogledu uslova propisani tačkom 12.2 stava 8 TD u smislu člana 49. ZJN tj. da je ponuđač je obavezan uz ponudu dostaviti: Spisak realizovanih ugovora zbirne vrijednosti, minimalno 20.000,00 KM bez PDV-a uz potvrdu o njihovoj realizaciji koju su izdali primaoci robe u skladu sa članom 48.stav 3. ZJN-a, ukazuje da ponuđač „Keckom" d.o.o. Banja Luka dostavio Potvrdu koju je izdalo Ministarstvo odbrane BiH dana 19.04.2018.godine. Istom potvrdom na zahtjev Keckom d.o.o. Banja Luka, se potvrđuje da je dobavljač Keckom d.o.o. Banja Luka, realizovao Ugovor o nabavci sredstava za ličnu i kolektivnu higijenu br.11-03-26-1980-36/17, datum ugovora 28.11.2017.godine u novčanom iznosu od 202.791,51 KM sa PDV-om, 100% izvršenosti i mjestom izvršenja Butile, Rajlovac. Da se iz potvrde koja je ovjerena potpisom i pečatom Ministarstva odbrane BiH se jasno vidi da po datumu izdavanja 19.04.2018.godine se radi o ugovoru koji je izvršen u 2017.godini, navedeno je 100%, što znači da je ugovor izvršen uredno, kvalitetno i u roku, a mjesto izvršenja je navedeno Butile, Rajlovac", to tuženi prihvata u potpunosti da je ovaj ponuđač dostavio potvrdu kako je to traženo TD iz razloga što su sporne potvrde sadržale sve elemente predviđene zakonskim odredbama. U pogledu žalbenog navoda koji se odnosi na „vrijeme" koje tužitelj smatra da ga nema u potvrdi, tuženi ukazuje da se vrijeme može mjeriti minutama satima, danima, mjesecima, godinama itd. a što se u konkretnom slučaju vidi da je vrijeme realizacije ugovora moglo teći od minimalno 28.11.2017.godine (dan kada je potpisan ugovor) pa do momenta, maksimalno 19.04.2018.godine (kada je izdata potvrda), pa i ovaj žalbeni navodi nalazi da nije osnovan. Stoga i donosi odluku kao u izreci osporenog akta.

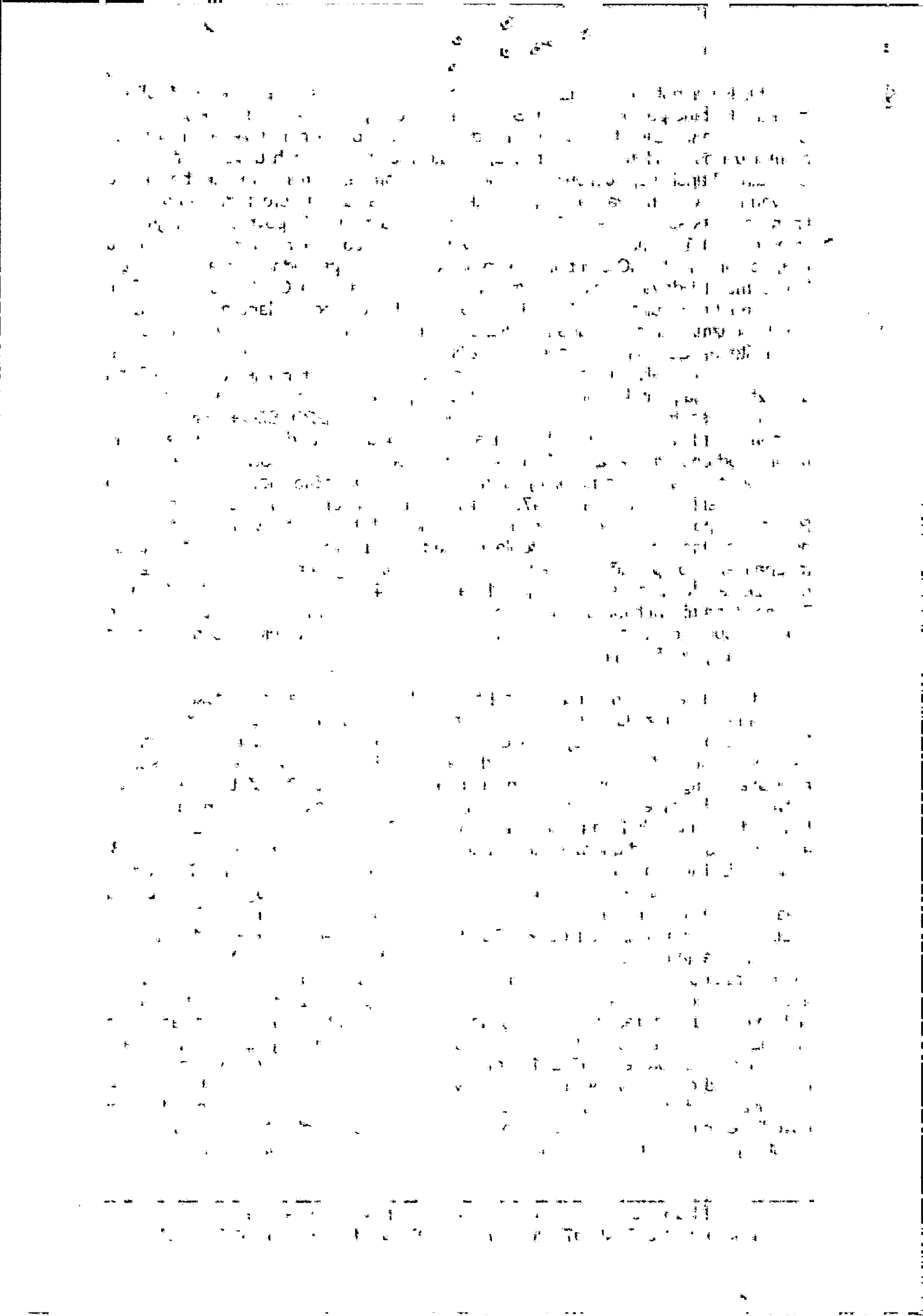
Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke nije dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

I ovaj Sud isto kao i tuženi nalazi da nisu osnovani, raniji žalbeni a sada tužbeni navodi koji se odnose na nedostavljene potvrde „P3 Izvještaj o računima poslovnog subjekta" strana 57. ponude izabranog ponuđača „Jovanović komerc" d.o.o. Bijeljina. Ovo iz razloga što kako to osnovao tuženi navodi, tačkom 12.2 TD u svrhu dokazivanja uslova iz člana 47. ZJN ponuđači su dužni dostaviti između stalog, potvrdu Centralne banke BiH o otvorenim računima. Naime članom 47. ZJN su propisani minimalni uslovi u pogledu ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača kao i dokaze koji se mogu zahtijevati. Cilj istog člana je da ugovorni organ provjeri ekonomsku i finansijsku sposobnost ponuđača za realizaciju ugovora koji je predmet javne nabavke. U tu svrhu je ugovorni organ u ovom postupku javne nabavke propisao TD, da su ponuđači u smislu ispunjenja uslova iz člana 47.ZJN dužni dostaviti dokaz: Potvrdu Centralne banke BiH o otvorenim računima. Uvidom u ponudu izabranog ponuđača vidljivo je da ne na strani 57. isti i dostavio takvu

potvrdu. Istina potvrda nije izdata direktno od strane Centralne banke BiH, ali je izdana od strane poslove banke u BiH, a na osnovu podataka(evidencije) koju vodi Centralna banka BiH, tj. Jedinstven registar računa poslovnih subjekata koji platni promet u Bosni i Hercegovini obavljaju preko računa otvorenih u banci i računa u Centralnoj banci, koju činjenicu tužilac i ne osporava. Samim tim cilj zbog kojeg ugovorni organ zahtjeva dostavljanje takvog dokaza, a to je provjera ekonomske i finansijske sposobnosti ponuđača je i ostvaren. Naime iz iste povrede je vidljivo da izabrani ponuđač ima više otvoreni aktivni računa kod raznih poslovnih banaka u BiH, ne samo kod UniCredit banke, kao banke koja je neposredno izdala potvrdu. Da banke mogu izdavati ovakve potvrde na osnovu evidencije Centralne banke BiH, osnovano tuženi ukazuje, da je ista mogućnost propisana članom 12a. stav 2. Odluke o izmjenama i dopunama odluke o jedinstvenom računu poslovnih subjekata u BiH, što također tužitelj neosporava. Iz tih razloga nisu osnovani tužbeni navodi da ovakav uslov da potvrdu mogu da izdaju i poslovne banke u BiH nije propisan TD, pa da je zbog toga ponuda izabranog ponuđača nepotpuna. Naime kao što je rečeno cilj zbog kojeg se traži dostavljanje ovakve potvrde je ostvaren, jer je iz iste vidljiva ekonomska i finansijska sposobnost izabranog ponuđača tj. da isti ima više aktivni računa kod poslovni banaka u BiH. Isto tako tužbeni navod da potvrda nije ovjerena jer se pečat nalazi samo na prvoj strani potvrde nije osnovan. Naime TD je traženo da dostavljeni dokazi iz člana 47. ZJN moraju biti u originalu ili ovjerenoj kopiji. Predmetna potvrda kao to ukazuje tužitelj, ima dva lista, ali na prvom listu se nalazi pečat poslovne banke koja je izdala potvrdu i na istom se nalaze spisak aktivni računa izabranog ponuđača, dok je strani 2 se nalaze, ugašeni računa koji kao takvi i ne služe kao dokaz za ispunjavanja uslova iz člana 47. ZJN, odnosno tačke 12.stav 2 TD, pa stoga nije ni bitno da li je strana 2. ovjerena pečatom poslovne banke. Naime TD je propisano da se dostavi potvrda o otvorenim tj. aktivnim računima, a ne zatvorenim tj. ugašenim računima.

U vezi sa tužbenim navodima koji se odnose na dostavljanje dokaza spisak izvršenih ugovora iz člana 49.ZJN propisan tačkom 12. 2. TD, također Sud nalazi da tužbeni navodi niti u ovom djelu nisu uspjeli dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost osporene odluke. Naime nije sporno da je TD traženo dostavljanje dokaza spisak realizovanih ugovora zbirne vrijednosti minimalno 20.000,00 KM bez PDV-a, uz potvrdu o njihovoj realizaciji koju su izdali primaoci robe u skladu sa članom 48 ZJN. Upravo takvu potvrdu koja ispunjava i po ovome Sudu sve uslove propisane članom 48. ZJN, dostavio je drugorangirani ponuđač Keckom d.o.o. Banja Luka na strani 73. ponude. U istoj potvrdi izdanoj od strane Ministarstva odbrane BiH, kao druge ugovorne strane, navedeno je da predmetni ponuđač realizovao Ugovor za nabavku sredstava za ličnu i kolektivnu higijenu broj 11-03-26-1980-36/17 od 28.11.2017. godine u novčanom iznosu od 202.791,51 KM sa PDV-om, odnosno 100%. Kao mjesto izvršenja ugovora je navedeno GLB Butie Rajlovac. Stoga tužbeni navodi da ista potvrda ne sadrži mjesto i vrijeme izvršenja ugovora kako je to propisano članom 48. stav 3. tačka d) ZJN nisu osnovani. Upravo suprotno iz predmetne potvrde je vidljivo da je ugovor realizovan 100% i to kako osnovano tuženi navodi najkasnije do dana izdavanja potvrde tj. 19.04.2018. godine, a sve kako je to je traženo TD (da u posljednje dvije godine (2017-2018) ima realizovan ugovor....). Kao što je to naprijed navedeno za član 47. ZJN , također isto važi i za član 48.ZJN da cilj istog člana je dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača. Iz tih razloga tužbeni navodi kojima se ukazuje da u potvrdi nije navedeno kako to tuženi pogrešno konstatuje da je „uspješno" realizovan ugovor, nisu pravno relevantni (bitni) kada iz

iste potvrde proizilazi, da je ugovor realizovan 100%, što je bitna činjenica u smisli člana 48. ZJN i tačke 12. 2 TD, a sve kako to i propisuje člana 48. stav 3. ZJN.

Imajući u vidu izloženo, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje pravilno i zakonito, da se temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni materijalnog prava, pri čemu nije počinjena povreda postupka koji je prethodio donošenju osporenog akta, zbog čega je tužbu trebalo odbiti kao neosnovanu. Slijedom svega navedenog Sud je odlučio kao u izreci primjenom člana 34. stav 2. a u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH.

Kako tužitelj tužbom nije uspio dovesti u pitanje pravilnost i zakonitost osporenog rješenja to mu i ne pripadaju potraživani troškovi ovoga spora.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

